

[Pia Gjellerup]

Derfor kan vi fra Socialdemokratiets side fuldstændig tilslutte os dette lovforslag.

Jeg er også i den situation, at jeg kan takke justitsministeren for det meget præcise svar vedrørende de to dele, der derudover er indeholdt i det andet forslag til behandling her, nemlig Kristeligt Folkepartis forslag, og jeg kan fuldstændig tilslutte mig justitsministerens bemærkninger og begrundelser for at afvise disse to dele. Dem vil Socialdemokratiet ikke kunne medvirke til og vil stemme imod.

Helge Adam Møller (KF):

I foråret, den 26. maj 1989, vedtog et flertal i Folketinget lovforslaget om registreret partnerskab. Det Konservative Folkeparti var imod dette lovforslag, og det er vi fortsat.

Gennemførelsen og vedtagelsen af lovforslaget skete under stort hastværk for at få sagen presset igennem, inden Folketinget sluttede sin samling.

Ved tredjebehandlingen og ved vedtagelsen den 26. maj og ved de tidligere behandlinger i folketingsalen beklagede den daværende konservative ordfører fra folketingsgruppen, at der var et flertal i Folketinget, som absolut ville haste denne lovgivning igennem. Vores ordfører pointerede også, at lovforslaget indeholdt nogle uafklarede spørgsmål, og at gennemførelsen af forslaget ville medføre utilsigtede virkninger.

Vi må i dag konstatere, at den konservative ordfører fik ret. Men loven blev vedtaget, og den er i kraft, og allerede nu kan der konstateres én utilsigtet virkning.

Jeg tror ikke, det har været forslagsstillernes hensigt, at præster skulle medvirke ved opløsning af et registreret partnerskab, bl.a. af den simple årsag, at præster jo ikke kan eller skal medvirke ved indgåelsen af et sådant partnerskab.

Jeg kan derfor fuldt ud tilslutte mig både justitsministerens forslag og den del af Kristeligt Folkepartis forslag.

Men forslaget fra Kristeligt Folkeparti, nr. L 50, går jo to skridt længere end det, jeg allerede har omtalt. Man foreslår yderligere for det første, at registrerede partnere ikke skal have adgang til frivillig rådgivning hos statsamter i forbindelse med eventuel separation eller skilsmisse, og for det andet, at politikere og det ansatte personale i kommuner skal kunne fritages for at medvirke ved registrering af partnerskab.

Disse to forslag kan jeg ikke støtte. Selvfølgelig kan også registrerede partnere have behov for rådgivning, for bistand af jurister, psykologer, socialrådgivere og tilsvarende, og det er svært for ikke at sige umuligt for mig at se, at disse mennesker skulle udelukkes fra at få en sådan rådgivning, hvis de selv ønsker det. Selvfølgelig skal de have ret til det.

Hvad angår det at fritage politikere og personale ved kommuner for at medvirke ved registrering af partnerskaber, finder jeg det forkert at begynde på en praksis, hvor man som folkevalgt eller som embedsmand i den offentlige administration kan nægte eller afslå at behandle forskellige administrative sager ud fra en personlig overbevisning. Jeg forstår meget vel, at man kan have en personlig overbevisning på dette område, som strider mod det, som et flertal i Folketinget har vedtaget, men det kan ikke være grund nok til, at man så kan forlange sig fritaget for at behandle sager eller spørgsmål, som strider mod denne private overbevisning. Konsekvensen af en sådan praksis er jo ikke til at overskue.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal melde mig i rækken af ordførere, der takker justitsministeren dels for hurtig handling for at få løst problemet vedrørende gejstlig mægling i disse sager, dels for de afvisninger, justitsministeren er kommet med på de punkter, hvor Kristeligt Folkeparti går videre.

Det er en efter vores opfattelse helt unødvendig diskussion, vi har haft med visse præster i folkekirken, og interessant nok – det er en meget sjældent lejlighed, jeg har til at gøre det – må jeg erklære mig enig, når pastor Søren Krarup i Seem har sagt, at det problem jo kan ordnes ved ganske almindelig sjælesørgerisk virksomhed, idet præsten jo dér har en forpligtelse, som ikke har noget at gøre med de legale forpligtelser, vi vedtager herinde. Det er en pligt, han har over for et hvilket som helst menneske, der henvender sig.

Jeg skal sige et par ord om Kristeligt Folkepartis ønske om i højere grad at liste spørgsmålet om moralske holdninger ind som fritagelsesgrund for at udføre bestilte opgaver. Den slags ting kan man gøre, hvis man er ansat i det private erhvervsliv. Så kan man vælge sig, om jeg så må sige, job, hvor man ikke eller forhåbentlig ikke løber ind i moralske problemer med at udføre arbejdet tilfredsstillende.